

РЕШЕНИЕ

№ 1693

гр. София, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 23.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **346** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на С. А. Б. от [населено място], чрез адв. Г., срещу заповед № РСЛ 22-РД09-496 от 02.12.2022г. на кмета на район „С.“, с която на жалбоподателката е отказано получаване на средства за компенсиране на разходите, свързани с обучаване на дъщеря ѝ Л. В. Б. в частна детска градина през учебната 2022/2023г. Жалбоподателката посочва, че дъщеря ѝ, [дата на раждане], е участвала в класиране в ИСОДЗ за учебната 2021-2022г. за прием в полудневна детска градина до 12:00ч. Детето било прието и записано на 17.05.2021г. в ДГ № 184 „М. П.“. След прекратяване на епидемичната обстановка в страната, работодателят на жалбоподателката изискал присъствена работа, считано от 01.04.2022г. Поради това същата вече не можела да полага грижи за детето след 12:00ч. и поискала същото да бъде прехвърлено в целодневна детска градина. Поради липса на такава възможност на 10.06.2022г. го отписала от полудневната ДГ и го записала в частна детска градина „Доверие“, съгласно сключен договор на 01.09.2022г. Подала документи и за класиране в ИСОДЗ за учебната 2022-2023г. за целодневна детска градина. Поради некласиране на детето поискала компенсиране на разходите за частната детска градина по сключения договор, което ѝ било отказано с процесната заповед. Според жалбоподателката същата е постановена при липса на мотиви, защото детето не е класирано за съответната учебна година. Поради това е ирелевантно предходното му записване и отписване от полудневната детска градина, което касае предходната учебна година. Предвид горното иска от съда да отмени процесната заповед. Претендира разноски.

Ответникът - кмета на район „С.“, чрез юрк. Д., оспорва жалбата като неоснователна по съображения, изложени в съпроводителното писмо от 12.01.2023г. Оспорва доводите за неприложимост на чл.3, ал.1, т.1 от Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждане на деца, неприети в държавни или общински детски градини поради липса на свободни места, тъй като класирането за учебната 2022/2023г. се извършва през май и юни 2022г., когато детето още е посещавало ДГ 184. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя. Становището се поддържа в молба от 16.02.2023г.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от профила на Л. В. Б. в ИСОДЗ, детето е кандидатствало за класиране през четири поредни учебни години: 2019/2020г., 2020/2021г., 2021/2022г. и 2022/2023г. На 17.05.2021г. е класирано в ДГ №184 при почасова организация. Независимо от това е продължило да участва в класиранията за целодневни ДГ. На 10.06.2022г. е отписано от ДГ №184 по желание на родителите. На 01.11.2022г. жалбоподателката е подала заявление за изплащане на компенсации за извършени разходи за обучение на дъщеря ѝ в ЧДГ за периода 15.09.2022г. – 31.10.2022г. Към заявлението е приложен договор за грижа, обучение и възпитание на Л. В. Б. в ЧДГ „Доверие“ ЕООД, считано от 01.09.2022г. до 31.08.2023г. срещу такса от 980лв. месечно. На л. 37- 40 са приложени фактури и платежни нареждания, удостоверяващи че таксата е заплатена за м.09 и 10 от 2022г.

По искането е издадена заповед № РСЛ 22-РД09-496 от 02.12.2022г. на кмета на район „С.“, в която е обективиран отказ, тъй като не са налице основанията за изплащане на компенсации за посочения в искането период от учебната 2022/2023г., съгласно изискването на чл.3, ал.1, т.1, от Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места, приета с ПМС № 76/05.03.2021г. Отказът е съобщен на жалбоподателката на 13.12.2022г. /известие за доставяне на л.27/, а жалбата срещу него е подадена на 21.12.2022г. съгласно пощенско клеймо върху плик на л.25.

Въз основа на горното съдът приема, че жалбата, с която е сезиран, е допустима – подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за обжалване. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.283, ал.12 от Закона за предучилищното и училищното възпитание /ЗПУО/, държавата предоставя средства на родителите на деца от тригодишна възраст до постъпването им в първи клас за компенсиране на разходите, пряко свързани с отглеждането и обучението им, когато детето не е прието за съответната учебна година поради липса на свободни места за целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище,

за които е кандидатствало, и не е предложено от общината по местоживее на детето друго равностойно място в общинска детска градина или училище. Според ал.15 на посочената разпоредба, условията и редът за предоставяне и изплащане на средствата по ал.12 се определят с наредба на Министерския съвет. Съгласно чл.3, ал.1 от Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места /наредбата/, обн.ДВ, бр.20/09.03.2021г., родителите имат право да получат средства за компенсиране на разходите им, пряко свързани с отглеждането и обучението на децата им, ако едновременно са изпълнени няколко условия, първото от които /т.1/ е детето да е кандидатствало за прием съгласно съответните изисквания, определени по реда на чл.59, ал.1 от Закона за предучилищното и училищното образование, в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище, в чийто прилежащ район се намира настоящият адрес на детето, и да не е прието поради липса на свободни места за съответната учебна година.

На компенсиране със средства от държавния бюджет, според чл.4 от наредбата, подлежат направените от родителите по чл.3 разходи, пряко свързани с отглеждане и обучение на децата им, ако са допустими. Допустими, според ал.2, т.1 на с.р., са разходи за заплащане на такси за обучение по договори за обучение, сключени с частна детска градина. Разходите за заплащане на такси по договори за обучение по чл.4, ал.2, т.1, сключени с частна детска градина или частно училище, се удостоверяват с договор за обучение между родителя и частната детска градина или училище и платежен документ за извършено плащане на таксата за обучение за съответния месец - фактура и платежно нареждане или фискален бон.

В Раздел III от наредбата е регламентиран редът за изплащане на средствата за компенсиране на разходите. Според чл.8 родителите, които желаят да получават компенсиране при условията и по реда на тази наредба за извършваните от тях разходи, пряко свързани с обучението и отглеждането на децата им, за всяка учебна година подават заявление по образец съгласно приложение № 1 в общината по настоящия адрес на детето. Заявлението се подава в срок до 5 ноември - за получаване на компенсации за цялата учебна година и в срок до 5-о число на месеците от декември до юли следващата календарна година - за получаване на компенсации от месеца, следващ месеца на подаване на заявлението. Според ал.3 на с.р. общината извършва проверка за наличието на условията на чл.3 към датата на подаване на заявлението и уведомява родителите, които имат право да получават компенсиране на разходите. Когато не са налице условията по чл.3, кметът на общината издава мотивиран отказ за компенсиране на разходите, който може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс – ал.4.

С оглед посоченото фактическо основание, правното основание за постановяване на отказа е разпоредбата на чл.8, ал.4 от наредбата. Според нея, както се посочи по-горе, когато не са налице условията по чл.3, кметът на общината издава мотивиран отказ за компенсиране на разходите, който може да се обжалва по реда на АПК. В случая със Заповед №СОА21-РД-09-414/16.03.2021г. на кмета на Столична община тази компетентност е делегирана на кметовете на райони. Делегираното е извършено при спазване принципа по чл.10, ал.1 АПК на основание разпоредбата на чл.44, ал.1 т.9

ЗМСМА, изр. 1, предложение първо, според която кметът на общината възлага изпълнението на свои функции на кметовете на кметствата и районите. С тази норма при използване от законодателя на достатъчно ясна публично правна терминология относно термина „възлагане“ и при липса на изрично въведено ограничение, на практика е дадена възможност за делегиране на широк кръг от правомощия, т.е. на по-голям обем от материална компетентност, независимо от начина ѝ на придобиване (в случая придобита с разпоредба подзаконов нормативен акт). В настоящия казус определената с подзаконовия нормативен акт функция по издаване на мотивиран отказ за компенсиране на извършените от родителите разходи при условията и по реда на Наредба за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места, е прехвърлена на друг по-долустоящ административен орган - кмета на съответния район. В този смисъл решение № 2718 от 15.03.2023г. по адм. дело № 7277/2022г. на ВАС, V-то отд.-е. Поради това съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Същата обаче не съответства на материалния закон. Неправилно ответникът е посочил, че не е налице условието по чл.3, ал.1, т.1 от Наредбата, според което родителите имат право да получат средства за компенсиране на разходите им, пряко свързани с отглеждането и обучението на децата им, ако детето е кандидатствало за прием съгласно съответните изисквания, определени по реда на чл. 59, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование, в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище, в чийто прилежащ район се намира настоящият адрес на детето, и не е прието поради липса на свободни места за съответната учебна година. В случая условието е налице, доколкото детето действително е кандидатствало за прием в целодневна ДГ през учебната 2022г.-2023г., но не е прието поради липса на свободни места. Не е установена и липсата на условието по чл.3, ал.1, т.2 от наредбата, според което детето не трябва да е записано в целодневна, полудневна или почасова организация на предучилищното образование в нито една държавна или общинска детска градина или училище. Както се установи по делото от представените от страните доказателства, детето Л. Б. е кандидатствало за прием и класирано на 17.05.2021г. в ДГ № 184 при почасова организация за учебната 2021-2022г. Същото е отписано по желание на родителите на 10.06.2022г. като мотивите за това са ирелевантни за спора. За да е налице това условие, трябва отписването да е станало преди началото на класиранията за учебната 2022/2023г. Въпреки указанията на съда в разпореждане от 14.02.2023г., ответникът не е представил доказателства на коя дата е това начало. Твърдението му, че това е станало през май 2022г., когато детето все още посещава почасова ДГ, не е доказано. Видно от разпечатка от ИСОДЗ, класирания се провеждат постоянно и първото класиране не се отбелязва изрично като такова. В този смисъл и чл.10 от Наредба за прием на деца в общинските самостоятелни детски ясли, детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община (отм.). Съгласно чл. 14, ал.1 от Наредба за прием на деца в общинските самостоятелни детски ясли, детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община (отм.) класиранията се извършват според графика на дейностите, публикуван на сайта на ИСОДЗ и П.. Този график не е представен, нито е публично достъпен през интернет

страницата на тази система. Поради това съдът приема, че детето е отписано преди началото на учебната 2022-2023г., което е 15.09. по аргумент от чл. 15, ал.10 от Наредба за прием на деца в общинските самостоятелни детски ясли, детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община (отм.). Още повече, че съгласно чл.7, ал.2 от Наредба за прием на деца в общинските самостоятелни детски ясли, детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община (отм.) почасовата организация осигурява възпитание, социализация, обучение и отглеждане на децата на 3 и 4-годишна възраст в рамките на 3 последователни астрономически часа на ден и се осъществява само през учебно време от 15 септември до 31 май на следващата календарна година. Следователно детето има право да участва в приема за следващата учебна година – 2022-2023г. Липсата на свободно място за тази година води до извод, че са налице условията по чл.3, ал.1 от Наредбата. Не е налице цитираното в процесната заповед основание по чл. 13 от Наредбата, защото същото касае прекратяване изплащането на компенсации на родителите за разходите, пряко свързани с отглеждане и възпитание на децата им. В случая такова въобще не е започнало, за да бъде прекратено.

По изложените по-горе съображения процесната заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна, а преписката – върната на ответника за извършване на преценка по чл.10 от наредбата.

При този изход на спора на жалбоподателката следва да се присъдят направените разноски в размер на 10 лева за заплатената държавна такса и 400лв. адвокатско възнаграждение, платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 11. Неоснователно е възражението за неговата прекомерност, тъй като същото е под минимума, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 41-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на С. А. Б. от [населено място], чрез адв. Г., заповед № РСЛ 22-РД09-496 от 02.12.2022г. на кмета на район „С.“, Столична община.

ИЗПРАЩА заявление вх.№ РСЛ22-РД09-496/02.12.2022г., подадено от С. А. Б., на кмета на район „С., Столична община за произнасяне съгласно мотивите на решението в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. А. Б. сумата в размер на 410 лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия:

